

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Holuba a soudců JUDr. Zuzany Hanákové, LL.M. a JUDr. Miroslava Stoklasu ve věci

žalobkyně: **Scan Global Logistics s.r.o.**, IČO 09038019
sídlem Podnikatelská 599, Tuchoměřice
zastoupené advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti
žalovaným: **1) THERAPY & MEDICAL SYSTEMS s.r.o.**, IČO 06501664
sídlem Menclova 2469/16, Praha 8
2) CHIRONAX – DIZ s.r.o., IČO 48114421
sídlem Chudenická 1059/30, Praha 10
obě zastoupeny advokátem Mgr. Vítem Kubalcem
sídlem Hlinky 57/142, Brno

o zaplacení částky 11 854 636 Kč s příslušenstvím a 1 167 750,62 USD s příslušenstvím

k odvolání žalované č. 2) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. ledna 2025, č. j. 63 C 9/2023-139, a proti opravnému usnesení ze dne 28. 2. 2025, č. j. 63 C 9/2025-151

takto:

- I.** Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku I. **potvrzuje.**
- II.** Ve výroku **II** se usnesení soudu I. stupně potvrzuje ve znění: „Žádný z účastníku **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení před soudem I. stupně.“
- III.** Žalovaná **č. 2)** je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši **33 536,70 Kč** k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Marka Vojáčka, advokáta, do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným rozhodnutím soud I. stupně rozhodl tak, že řízení zastavil podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť žalovaná č. 2) nezaplatila soudní poplatek z odvolání ve lhůtě stanovené usnesením soudu I. stupně ze dne 27. 11. 2024, č. j. 63 C 9/2023-137, které jí bylo doručeno dne 29. 11. 2024 (výrok I), zároveň rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Usnesením ze dne 28. 2. 2025, č. j. 63 C 9/2023-151 soud I. stupně napadené usnesení ze dne 15. 1. 2025 opravil tak, že výrok I. správně zní: „Odvolací řízení se podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, zastavuje, neboť žalovaná č. 2) nezaplatila soudní poplatek z odvolání ve lhůtě stanovené usnesením soudu I. stupně ze dne 27. 11. 2024, č. j. 63 C 9/2023-137, které jí bylo doručeno dne 29. 11. 2024“. V odůvodnění rozhodnutí soud I. stupně uvedl, že proti napadenému usnesení podala žalobkyně odvolání, které soud I. stupně posoudil jako návrh na opravu rozhodnutí, a proto usnesení ze dne 28. 2. 2025 opravil dle ust. § 164 zákona č. 99/1963, Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 167 odst. 2 o. s. ř.
3. Proti napadenému rozhodnutí ze dne 15. 1. 2025 podala žalobkyně dne 31. 1. 2025 odvolání, které vzala podáním doručeným soudu I. stupně dne 19. 3. 2025 zcela zpět a usnesením odvolacího soudu ze dne 28. 8. 2025, č. j. 12 Co 193/2025-171 bylo odvolací řízení o odvolání žalobkyně zastaveno.
4. Proti napadenému rozhodnutí ze dne 15. 1. 2025 podala včasné odvolání také žalovaná č. 2), a namítala v něm, že soud I. stupně nepřihlédl k finanční situaci, ve které se žalovaná č. 2) ocitla nikoliv vlastní vinou, nezohlednil totiž její žádost o osvobození od soudních poplatků. Zastavení odvolacího řízení žalované č. 2) ubírá možnost domoci se svých práv. Soud I. stupně tak omezil žalované č. 2) možnost přístupu k soudu. Vydávání usnesení o zastavení řízení považovala žalovaná č. 2) navíc za nevhodné za situace, kdy tato usnesení budou následně rušena nebo měněna. Žalovaná č. 2) proto navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí ze dne 15. 1. 2025 zrušil a rozhodl meritorně o jejím odvolání do rozsudku.
5. Žalovaná č. 2) zároveň podala odvolání i proti opravnému usnesení ze dne 28. 2. 2025, v němž namítala, že soud I. stupně postupoval nesprávně, když odvolání žalované č. 2) posuzoval jako návrh na opravu usnesení ze dne 15. 1. 2025, odvolání žalované č. 2) tak zcela dezinterpretoval, aby napravil vlastní pochybení z hlediska nedostatečné specifikace zastavení řízení, k čemuž odvolání žalované č. 2) vůbec nemělo sloužit. Zároveň nebyly splněny ani podmínky pro autoremeduru podle ust. § 210a o. s. ř. Žalovaná č. 2) proto navrhla, aby odvolací soud opravné usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
6. Žalobce k odvolání žalované č. 2) ve vyjádření ze dne 30. 4. 2025, ve znění doplnění ze dne 3. 10. 2025, uvedl, že soud I. stupně správně zastavil odvolací řízení pro nezaplacení soudního poplatku z odvolání, přičemž z opravného usnesení ze dne 28. 2. 2025 zjevně plyne, že napadené usnesení ze dne 15. 1. 2025 obsahovalo pouze formální chybu v psaní, kdy je i zjevnou praxí odvolacího soudu, že napraví zjevné chyby ve výroku spočívající v nadbytečném nebo chybějícím slově. Navrhl proto, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil.
7. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení ze dne 15. 1. 2025, ve znění opravného usnesení ze dne 28. 2. 2025, z podnětu podaného odvolání, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a ust. § 212a o. s. ř., aniž nařizoval ve věci ústní jednání podle ust. § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
8. Z obsahu spisu vyplývá, že soud I. stupně rozsudkem ze dne 15. 1. 2024, č. j. 63 C 9/2023-72, uložil žalované č. 1) povinnost zaplatit žalobkyni částku 11 854 636 Kč s příslušenstvím a žalované č. 2) uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 167 750, 62 USD s příslušenstvím. Jak žalovaná č. 1), tak žalovaná č. 2) podaly proti uvedenému rozsudku odvolání. Usneseními ze dne 16. 4. 2024 vyzval soud I. stupně žalovanou č. 1) k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 592 732 Kč do 15 dnů od doručení usnesení a žalovanou č. 2) k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 1 344 023 Kč do 15 dnů od doručení usnesení. Obě žalované podaly dne 7. 5. 2025 žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením soudu I. stupně ze dne 8. 8. 2024, která bylo potvrzena dvěma usnesením odvolacího soudu ze dne 12. 11. 2024, soud I. stupně jak žádost žalované č. 1), tak žádost žalované č. 2) o osvobození od soudních poplatků zamítl. Poté soud I. stupně vyzval žalovanou č. 1) usnesením ze dne 27. 11. 2024 znovu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 592 732 Kč do 15 dnů od doručení usnesení a žalovanou č. 2) vyzval usnesením z téhož dne k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 1 1344 023 Kč do 15 dnů od doručení usnesení. Obě usnesení byla zástupci žalovaných doručena do datové schránky dne 29. 11. 2024. Žalované soudní poplatky z odvolání nezaplatily.

9. Podle ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním odvolání.
10. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.
11. Podle ust. § 164 o. s. ř. předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu v listinných stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům; jde-li o opravu výroku rozhodnutí, může odložit vykonatelnost rozsudku na dobu, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
12. K námitce žalované č. 2), že soud I. stupně postupoval nesprávně, když nepřihlédl k její nepříznivé finanční situaci, do které se žalovaná č. 2) nedostala vlastní vinou, odvolací soud odkazuje na skutečnost, že, jak vyplývá ze shora uvedeného, soud I. stupně se již zabýval tvrzenou nepříznivou situací žalované č. 2), když zamítl návrh žalované č. 2) na osvobození od soudních poplatků pro nedoložení majetkových poměrů žalované č. 2) usnesením ze dne 8. 8. 2024, které bylo potvrzeno usnesením odvolacího soudu ze dne 12. 11. 2024, č. j. 12 Co 322/2024-132, na jehož obsah odvolací soud zcela odkazuje. Uvedenou námitku žalované tak odvolací soud považuje za nedůvodnou a účelově vykonstruovanou.
13. Soud I. stupně postupoval správně, když odvolací řízení zastavil dle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť nová výzva k zaplacení soudního poplatku byla zástupci žalované č. 1) doručena dne 29. 11. 2024 a lhůta pro zaplacení soudního poplatku z odvolání marně uplynula dne 16. 12. 2024.
14. Nedůvodná je pak i námitka žalované č. 2), že při vydání opravného usnesení ze dne 28. 2. 2025 soud I. stupně dezinterpretoval odvolání žalované č. 2) jako návrh na opravu napadeného usnesení ze dne 15. 1. 2025. Žalovaná č. 2) totiž patrně přehlédla, že soud I. stupně v odůvodnění opravného usnesení uvedl, že opravu učinil k odvolání žalobkyně, nikoliv k odvolání žalované č. 2). Soud I. stupně tak však mohl učinit i z vlastní iniciativy ve smyslu ust. § 164 o. s. ř., konečný obsah opravného usnesení, opravujícího zjevnou písařskou chybu, tak byl správný, když z opravy bylo zřejmé, že soud I. stupně měl za cíl napravit skutečnost, že v původním napadeném usnesením nedopatřením vynechal slovo „odvolací“. Z obsahu spisu je totiž zjevné, že měl na mysli zastavení odvolacího řízení, nikoliv zastavení řízení, když ve věci již byl vydán rozsudek.
15. S ohledem na uvedené tak odvolací soud usnesení soudu I. stupně podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil, včetně správného výroku o nákladech odvolacího řízení před soudem I. stupně.
16. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení byla zcela úspěšná žalobkyně. Náklady odvolacího řízení žalobkyně jsou představovány odměnou advokáta za právní zastoupení stanovenou dle ust. § 6 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen a. t.) za jeden úkon právní služby, tj. za vyjádření k odvolání dle ust. § 11 odst. 2 písm. c) a. t. ve výši jedné poloviny odměny z tarifní hodnoty 25 579 577,3 (podle kurzu USD ke dni 30. 4. 2025 1 USD/21,905 Kč), která činí 54 540 Kč, přičemž polovina z této částky činí 27 270 Kč, k níž

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

náleží paušální náhrada nákladů dle ust. § 13 odst. 4 a. t. ve znění od 1. 1. 2025 ve výši 450 Kč a 21 % DPH ve výši 5 816,70 Kč. Celková výše náhrady nákladů odvolacího řízení žalobkyně tak činí 33 536,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů stanovených v § 237 o. s. ř., tj. jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Praha 6. listopadu 2025

JUDr. Michal Holub v. r.
předseda senátu